

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 30 kwietnia 2012 r.

DOLiS/DEC- 372/12/27553,27555,27556

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Państwa H. I P. K., w przedmiocie naruszenia ich danych osobowych przez Spółdzielnię Mieszkaniową „C.”,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Państwa H. i P. K., zwanych dalej: Skarżącymi, dotycząca naruszenia ich danych osobowych przez Spółdzielnię Mieszkaniową „C.”, zwanej dalej: Spółdzielnią. W treści ww. skargi Skarżący cyt.: „(...) prosimy Państwa zgodnie z art. 12 pkt 1 o przeprowadzenie kontroli zgodności przetwarzania naszych danych z przepisami o ochronie danych osobowych. (...)”. Zdaniem Skarżących cyt.: „ (...) używając bezprawnie naszych danych osobowych zarząd S.M., pogwałcił nasze dobra osobiste, naszą wolność osobistą. Nasze dane osobowe nie mogą służyć zarządowi do nieuzasadnionego obarczania nas domniemaną winą i straszenia członków bloku nr [...] oraz nr [...] (...)”. Ponadto Skarżący zwrócili się z prośbą o wyjaśnienie następujących kwestii cyt.: „ (...) 1. Czy działania zarządu spółdzielni mieszkaniowej »dwóch członków zarządu« opisane w w/w skardze naruszyły ustawę o ochronie danych osobowych? 2. Jeżeli naruszyły to na podstawie, jakich przepisów? 3. Jeżeli nie to prosimy o stosowne uzasadnienie. 4. Jeżeli działania zarządu spółdzielni mieszkaniowej naruszyły ustawę o ochronie danych osobowych to, jakie możemy podjąć dodatkowe działania »na kanwie cywilnej«, aby

móc domagać się zadośćuczynień finansowych i jakie przepisy karne w ustawie w/w Państwo zastosujecie w stosunku do działań zarządu S.M.? (...)”.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. Skarżący są członkami Spółdzielni od [...] lipca 1994 r. (Pani H. K.) i [...] maja 1996 r. (Pan P. K.). Skarżący posiadają odrębne prawo własności lokali mieszkalnych, znajdujących się w budynku nr [...] i nr [...], wraz z ułamkowym współudziałem w nieruchomości wspólnej.
2. Spółdzielnia przetwarza dane osobowe członków, w tym Skarżących, w zbiorze danych o nazwie „C.”.
3. Starosta N. w drodze decyzji nr [...] i nr [...] z dnia [...] czerwca 2011 r. wydał pozwolenie na wykonanie robót budowlanych polegających na dociepleniu wielorodzinnego budynku mieszkalnego na os. C. [...] i [...]. Skarżący wnieśli uwagi do projektu budowlanego, które Starosta N. przekazał według właściwości Wojewodzie A.
4. Zarząd Spółdzielni pismami z dnia [...] sierpnia 2011 r. poinformował żywożnie zainteresowanych członków Spółdzielni o przyczynach niepodjęcia prac związanych z dociepleniem budynków. W pismach tych użyto zwrotu cyt.: „(...) z powodu odwołania właścicieli mieszkania nr [...] »odpowiednio: mieszkania nr [...]« od decyzji Starosty N., który udzielił pozwolenia na wykonanie docieplenia budynku, prace nie mogą być rozpoczęte w terminie planowanym przez Spółdzielnię tzn. w sierpniu bieżącego roku (...)”.
5. W wyjaśnieniach udzielonych przez Spółdzielnię wskazano, iż cyt.: „(...) konieczność poinformowania na piśmie członków tych budynków o powodach niepodjęcia prac wynikała zarówno z uwarunkowań statutowych, jak też z licznych i nasilających się osobistych interwencji i skarg mieszkańców tych budynków na opóźnienie w realizacji planowanego docieplenia nieruchomości (...)”.

Mając na uwadze powyższe, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Przedmiotem postępowania administracyjnego przeprowadzonego w niniejszej sprawie jest przetwarzanie danych osobowych Skarżących przez Spółdzielnię poprzez udostępnienia ich danych osobowych, w zakresie numeru mieszkania, innym członkom Spółdzielni.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych. Zgodnie z regulacją zawartą w art. 6 ust. 1 ustawy, za dane osobowe uważa się wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej. Mając na uwadze powołany przepis podkreślić należy, że informacje można uznać za dane osobowe wówczas, gdy istnieje możliwość utożsamienia ich z określoną osobą bez nadmiernych kosztów, czasu

lub działań. Niewątpliwie informacje o numerze mieszkania stanowią dane osobowe Skarżących, ponieważ na ich podstawie każdy członek Spółdzielni bez większego wysiłku jest w stanie ustalić tożsamość Skarżących.

Działalność spółdzielni mieszkaniowych, w tym ich prawo do przetwarzania danych osobowych jej członków przez jej organy określa ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2003 r., Nr 119, poz. 1116 z późn. zm.), a w zakresie nieuregulowanym w tych przepisach – ustawa z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2003 r., Nr 188, poz. 1848 z późn. zm.). Przepis art. 1 ust. 7 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych stanowi bowiem, iż w zakresie nieuregulowanym w ustawie do spółdzielni mieszkaniowej stosuje się przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze.

Zgodnie z art. 1 § 1 Prawa spółdzielczego, spółdzielnia jest dobrowolnym zrzeszeniem nieograniczonej liczby osób, o zmiennym składzie osobowym i zmiennym funduszu udziałowym, które w interesie swoich członków prowadzi wspólną działalność gospodarczą. Stosownie do art. 18 § 5 pkt 2 tej ustawy, członek spółdzielni ma obowiązek dbania o dobro i rozwój spółdzielni oraz uczestniczenia w realizacji jego zadań statutowych. Informacje o robotach budowlanych planowanych na terenie spółdzielni są informacjami dotyczącymi majątku członków spółdzielni. Dlatego też członkowie spółdzielni posiadają interes faktyczny w uzyskaniu informacji dotyczących ich majątku, zaś uprawnienie członków spółdzielni mieszkaniowej do dostępu do informacji wynika z cytowanych przepisów. Warto również podnieść, iż w świetle powołanych powyżej przepisów członkowie spółdzielni mają prawo dostępu do informacji dotyczących stanu budynku i zarząd Spółdzielni nie mógł odmówić im udzielenia tego typu danych.

W związku z powyższym należy również podkreślić, że cyt.: „(...) tym co odróżnia spółdzielnię mieszkaniową od innych podmiotów, jest zatem działanie na rzecz »w interesie« członków, co pozostaje w zgodzie z ogólnym celem działania wszystkich spółdzielni określonym w art. 1 § 1 prawa spółdzielczego jako prowadzenie wspólnej działalności gospodarczej w interesie członków, przy czym w przypadku spółdzielni mieszkaniowej nie musi to być działalność gospodarcza (...)” (Ewa Bończak – Kucharczyk, Spółdzielnie mieszkaniowe, Komentarz, Oficyna 2008). Spółdzielnia jako podmiot posiadający szczególne uregulowanie prawne działając powinna mieć na uwadze przede wszystkim interesy swoich członków.

W szczególności wskazać należy, że brak jest podstaw by odmówić waloru legalności przetwarzaniu danych osobowych Skarżących przez Spółdzielnię. Przetwarzanie to znajduje swe prawne uzasadnienie w przesłance art. 23 ust. pkt 5 ustawy, tj. przetwarzanie danych jest dopuszczalne w sytuacji, gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych lub odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą. W niniejszej sprawie nie ma zatem podstaw do stwierdzenia, że kwestionowane przez Skarżących działania, polegające na udostępnieniu przez Zarząd Spółdzielni jej członkom danych osobowych Skarżących w zakresie numeru mieszkania, odbyło się w sposób sprzeczny z ustawą o ochronie danych osobowych.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że jeżeli w opinii Skarżących Spółdzielnia poprzez swoje działania naruszyła jego dobra osobiste, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, które pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach, Skarżący ma prawo wniesienia powództwa cywilnego do właściwego miejscowo sądu powszechnego o zadośćuczynienie za doznane krzywdy. W tym zakresie zastosowanie mają także przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. nr 43 poz. 296 z późn. zm.).

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).